

Vlaams
Parlement

stuk **2310** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 10 december 2013 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

houdende instemming
met de overeenkomst tussen de Belgische regering
en de Macedonische regering
tot het vermijden van dubbele belasting
inzake belastingen naar het inkomen
en naar het vermogen en tot het voorkomen
van het ontduiken van belasting,
ondertekend te Brussel op 6 juli 2010

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft ze immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffendere aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het ‘Global Forum’ inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen.

De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces*

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. *Versnelling van het proces*

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte’ lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

2. Het ontstaan van de overeenkomst

Op 21 november 1980 ondertekenden België en de voormalige Socialistische Federale Republiek Joegoslavië een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting van het

inkomen en van het vermogen. Die overeenkomst is op 26 mei 1983 in werking getreden. Wat de bronbelasting betreft was ze van toepassing op inkomsten die waren toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari 1984. Voor andere belastingen was de overeenkomst toepasselijk op elk boekjaar dat eindigde op of na 31 december 1984.

Nadat België de onafhankelijke staat Macedonië had erkend, bleef de overeenkomst voorlopig uitwerking hebben totdat ze hetzij bevestigd, hetzij opnieuw werd onderhandeld door de betrokken partijen.

Op verzoek van Macedonië vonden van 30 mei tot 1 juni 2005 onderhandelingen plaats in Skopje. De onderhandelaars bereikten overeenstemming over het merendeel van de verdragsartikelen. De resterende problemen inzake de behandeling van dividenden, renten en pensioenen uit de private sector werden opgelost tijdens een tweede onderhandelingsronde die op 9 en 10 mei 2006 in Brussel werd gehouden. De onderhandelingen werden succesvol afgerond met de parafering van de ontwerptekst.

In de aanloop naar de ondertekening van een dubbelbelastingverdrag (DBV) bleek dat Macedonië zijn wetgeving inzake de belasting van vennootschappen grondig had gewijzigd waardoor sommige bepalingen van de in 2006 geparafeerde ontwerptekst niet meer geschikt waren. Het betrof de artikelen met betrekking tot de belastingheffing van dividenden en het vermijden van dubbele vennootschapsbelasting. Daarom stelde de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën in mei 2008 aan Macedonië voor de relevante bepalingen van de geparafeerde tekst daaraan aan te passen. Aanvankelijk wees de Macedonische overheid dat voorstel af, maar onder druk van de ministeries van Buitenlandse Zaken van beide landen aanvaardden de Macedoniërs pas in 2009 om de verdragsonderhandelingen te heropenen.

Na een derde onderhandelingsronde, werd een nieuw ontwerp van DBV op 4 maart 2010 geparafeerd. Op 6 juli 2010 werden de overeenkomst en het erbij horende protocol, die nu voorliggen, ondertekend.

3. De inhoud van de overeenkomst

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Ze heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen en het vermogen te vermijden. Ze beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Macedonië te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Macedonische investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie (nationale behandeling) en onderling overleg.

4. Belang voor Vlaanderen

Dubbelbelastingverdragen zijn in principe gemengde verdragen die zowel tot de bevoegdheid van de federale overheid als tot die van de gemeenschappen en de gewesten behoren. Zij bevatten immers, naast een ruime omschrijving van het begrip ‘belastingen’, het algemene beginsel van non-discriminatie.

De eerste paragraaf van artikel 2 omschrijft de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is: de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Artikel 2, §3, b, van de overeenkomst bepaalt

dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners. Het protocol, dat een integrerend deel van de overeenkomst betekent, stelt dat in de Belgische belastingen ook de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen zijn begrepen. De onroerende voorheffing valt hier onder omdat het gaat over de personenbelasting ‘met inbegrip van haar voorheffingen’.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing werd niet uitgesloten uit de werkingssfeer van DBV die werden ondertekend na 1 januari 1999, de datum waarop het Vlaamse Gewest de dienst van de onroerende voorheffing heeft overgenomen voor de inning ervan.

Artikel 23 van de overeenkomst verbiedt discriminatie op fiscaal vlak op grond van nationaliteit. In België betreft dit verbod tevens het geheel van de gemeenschaps- en gewestbelastingen, want paragraaf 5 van dit artikel bepaalt dat de nationale behandeling eveneens geldt voor belastingen van elke soort en benaming, ongeacht artikel 2.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens artikel 25 niet enkel van toepassing op de federale belastingen, maar ook op de andere belastingen die er (kunnen) worden geheven, zoals die van de gemeenschap, het gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 25, §1, luidt immers als volgt: “De bevoegde autoriteiten (...) wisselen de inlichtingen uit (...) met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven (...). De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. Bovendien zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende staten, indien nodig, onderhandelingen aanknopen om de werkingssfeer van dit artikel te wijzigen of uit te breiden met betrekking tot de belastingen waarop dit artikel van toepassing is.”.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. De overeenkomst

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de overeenkomstsluitende staten of hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen of vermogen, of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar op het einde van elk jaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. De bevoegde autoriteit voor België is de minister van Financiën of diens bevoegde vertegenwoordiger. Aangezien de overeenkomst een gemengd verdrag is, dient ‘de minister van Financiën’ gelezen te worden als ‘de minister van Financiën van de Federale Regering of van een gewest- of gemeenschapsregering’.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met ‘inwoner van een overeenkomstsluitende staat’. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn of haar woon- of verblijfplaats, plaats van leiding of een andere soortgelijke omstandigheid. De term omvat eveneens elke politieke onderverdeling of plaatselijke gemeenschap van die staat, maar niet personen die in die verdragstaat alleen aan belasting zijn onderworpen op basis van inkomsten uit in die staat gelegen bronnen of van aldaar gelegen vermogen. Er geldt een aparte regeling voor personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 20 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 14), zitpenningen in vennootschappen (artikel 15), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 16), pensioenen (artikel 17), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 18), betalingen aan studenten (artikel 19) en niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten (artikel 20).

Hoofdstuk IV – Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 21, §1, bepaalt dat vermogen uit onroerend goed mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen. Vermogen dat bestaat uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van de permanente bedrijfszetel van een onderneming van de ene staat in de andere verdragspartij, mag worden belast in de andere staat (artikel 21, §2). Schepen en vliegtuigen en het roerend goed gebruikt in internationaal verkeer mogen slechts worden belast in de verdragspartij waar de bedrijfsleider zijn woonplaats heeft (artikel 21, §3). Andere vormen van vermogen van een inwoner van een partnerstaat zijn slechts daar belastbaar (artikel 21, §4).

Hoofdstuk V – Vermijden van dubbele belasting

Artikel 22 bevat een reeks maatregelen die in Macedonië, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Ze slaan, wat België betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's, inclusief inkomsten uit vermogen (artikel 22, §2, a tot c), respectievelijk op dividenden, renten, royalty's en verliezen van een onderneming (artikel 22, §2, d tot g).

Hoofdstuk VI – Bijzondere bepalingen

Artikel 23 (non-discriminatie) bevat een clausule van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 24 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan immers, binnen de drie jaar nadat de getroffen maatregel voor het eerst te zijner kennis is gebracht, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van een overeenkomstsluitende staat.

Artikel 25 regelt de uitwisseling van inlichtingen. De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake alle belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheim gehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen; ze worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen (artikel 25, §1 en §2).

In geen geval mag dit verdragsartikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij; 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij; en 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde (artikel 25, §3).

De aangezochte staat stelt alles in het werk om de gevraagde informatie te verkrijgen, zelfs wanneer hij die inlichtingen niet nodig heeft voor zijn eigen belastingheffing. In geen geval kunnen de beperkingen zo worden uitgelegd dat ze een verdragspartij toestaan het verstrekken van gegevens te weigeren met als enige motivering dat die inlichtingen niet van binnenlands belang zijn (artikel 25, §4).

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een overeenkomstsluitende staat niet toestaat dat bewuste inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. De Belgische belastingadministratie mag de bankgegevens die ze ten behoeve van de Macedonische autoriteiten heeft verkregen, niet gebruiken voor haar eigen doeleinden en ze mag ook geen belasting vestigen op basis van die inlichtingen in strijd met het binnenlands recht. De overeenkomst wijkt immers enkel van het binnenlands recht af voor zover zulks nodig is voor het verwerven van inlichtingen ten behoeve van de Macedonische autoriteiten. De bevoegde Belgische overheid is daarentegen in de mogelijkheid om inlichtingen te verkrijgen die in het bezit zijn van in Macedonië gevestigde bankinstellingen om een belastingplichtige aan de Belgische belasting te onderwerpen. In de Nederlandse tekst van de overeenkomst moet men de term ‘zaakwaarnemer’ lezen als ‘trustee’ en de woordengroep ‘eigendomsbelangen in een persoon’ als ‘eigendomsrechten van een persoon’.

Geen enkele belastingvermindering of -vrijstelling wordt toegepast voor inkomsten die zijn betaald in verband met een kunstmatige constructie (artikel 26).

Overeenkomstig artikel 27 tasten de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten. De overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of ambtenaren, noch op de leden van de diplomatieke zending of een consulaire post van een derde staat.

Hoofdstuk VII – Slotbepalingen

Artikel 28 stelt dat de overeenkomst in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene verdragspartij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Voor de toepassing van de verdragsbepalingen werd een onderscheid gemaakt tussen Macedonië en België. De uitwerking werd bepaald op basis van de belastbare tijdperken die op de verscheidene beoogde belastingen van toepassing zijn. Zij werd vastgelegd op 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt (inkomsten toegekend vanaf die datum, belastbare tijdperken die aanvangen op die datum of belastbare feiten die zich voordoen vanaf die datum).

Het op 21 november 1980 ondertekende dubbelbelastingverdrag tussen België en het voormalige Joegoslavië houdt op van toepassing te zijn tussen België en Macedonië met betrekking tot de belastingen waarop de verdragsbepalingen van toepassing zijn. De bepalingen van artikel 4 van de investeringsovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en Macedonië zijn niet van toepassing met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen waarop de voorliggende overeenkomst van toepassing is.

Artikel 29 bepaalt dat de overeenkomst van kracht blijft totdat een verdragspartij haar opzegt.

2. Het protocol

Samen met de overeenkomst, ondertekenden de federale vertegenwoordiger en de Macedonische een protocol met enkele bepalingen die een integraal deel van de overeenkomst vormen. Het protocol telt acht paragrafen.

Bij het uitleggen van de verdragsbepalingen die identiek of in wezen gelijk zijn aan het OESO-modelverdrag, proberen de belastingadministraties de algemene beginselen van de commentaar bij die artikelen te volgen, op voorwaarde dat de overeenkomstsluitende staten geen opmerkingen in die commentaar lieten opnemen (paragraaf 1).

In de in de overeenkomst bedoelde belastingen aan Belgische zijde, zijn de voorheffingen en opcentiemen begrepen (paragraaf 2).

Op het vlak van royalty's worden vergoedingen voor het verlenen van technische bijstand en van technische diensten niet beschouwd als zijnde vergoedingen voor inlichtingen inzake ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, die worden belast overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 over ondernemingswinst (paragraaf 3).

Een dienstbetrekking wordt uitgeoefend in een verdragsstaat als de werknemer er fysiek aanwezig is om het werk uit te oefenen (paragraaf 4).

Paragraaf 5 gaat over het belasten van vergoedingen die worden betaald wegens het beëindigen van een dienstbetrekking of van een mandaat in een vennootschap.

Een inkomensbestanddeel is effectief belast in een overeenkomstsluitende staat wanneer het er aan belasting is onderworpen en als dusdanig geen belastingvrijstelling geniet

(paragraaf 6). Een inkomensbestanddeel is belast in Macedonië wanneer het daar is onderworpen aan het belastingstelsel dat normaal van toepassing is overeenkomstig de Macedonische belastingwetgeving (paragraaf 7).

Paragraaf 8 specificeert de belastingvrijstelling van Belgische vennootschappen voor activiteiten die ze ontplooiën in Macedonië.

De overeenkomst en het protocol werden opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Macedonisch en het Engels. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse versie doorslaggevend. Bijgevolg wordt ook de Engelse tekst voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het protocol

Na het succesvol onderhandelen tussen de federale overheid en de Macedonische overheid, zoals hierboven vermeld, vond de ondertekening van de overeenkomst en het protocol plaats in Brussel op 6 juli 2010.

De voorbije jaren beschouwde de federale overheid belastingverdragen als een exclusief federale aangelegenheid. In een aantal adviezen op vraag van de federale overheid heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State, in verenigde kamers, echter verklaard dat het sluiten van die verdragen niet alleen het volgen van de procedure eigen aan gemengde verdragen noodzakelijk maakt, maar dat eveneens intrafederaal overleg moet worden gepleegd over het opmaken van dergelijke verdragen.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht. Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Tijdens zijn vergadering van 3 februari 2011 besprak de WGV de bovenvermelde adviezen van de Raad van State, meer bepaald wat het ruime toepassingsveld van de verdragen betreft zoals de voorliggende overeenkomst, met het gevolg dat het samenwerkingsakkoord inzake het sluiten van gemengde verdragen integraal moet worden nageleefd. De Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën kreeg de opdracht het uitdrukkelijk akkoord van de Macedonische partner te vragen over het interpreteren van deze internationale akte als een gemengd verdrag dat aan Belgische zijde tevens niet-federale belastingen betreft.

Volgens artikel 25, §1, van de overeenkomst zullen de verdragsluitende staten, indien nodig, onderhandelingen starten om de werkingssfeer betreffende het uitwisselen van inlichtingen, te wijzigen of uit te breiden met betrekking tot de belastingen waarop artikel 25 slaat. Er werd beslist om aan de Macedonische autoriteiten voor te stellen een protocol te sluiten, teneinde de werkingssfeer van artikel 25 ook formeel uit te breiden tot de belastingen die door de gefedereerde entiteiten geheven worden. Macedonië wil daarover echter niet onderhandelen zolang het nieuwe, voorliggende dubbelbelastingverdrag niet geratificeerd is.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 12 juni 2013 uitbracht over het dubbelbelastingverdrag tussen België en Macedonië (advies 2013/13) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De raad beperkt zich tot twee opmerkingen.

Gezien de mogelijk impact ervan op de Vlaamse fiscaliteit, vraagt de raad de Vlaamse overheid om de internationale en Europese ontwikkelingen inzake de strijd tegen de fiscale fraude en meer in het bijzonder de uitbreiding van de Europese Spaarrichtlijn van nabij op te volgen. Verder vraagt de raad toelichting over de noodzaak van een aanvullend protocol inzake uitwisseling van inlichtingen.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de adviesraad zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet. De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de raad.

Vlaanderen volgt de internationale en Europese ontwikkelingen inzake de strijd tegen de fiscale fraude en meer in het bijzonder de uitbreiding van de Europese Spaarrichtlijn van nabij op.

Ingevolge artikel 25 (1) van het dubbelbelastingverdrag wordt de regeling inzake uitwisseling van inlichtingen niet beperkt tot de personen en belastingen, vermeld in de artikelen 1 en 2 van datzelfde verdrag. In principe geldt dat artikel dus al voor alle Vlaamse belastingen. De laatste zin van de eerste paragraaf van artikel 25 voorziet echter expliciet de mogelijkheid om de werkingssfeer van de regeling inzake uitwisseling van inlichtingen formeel te wijzigen of uit te breiden met betrekking tot de belastingen waarop artikel 25 van toepassing is. Door de gemeenschappen en gewesten ook te betrekken bij het afsluiten van het nieuwe protocol inzake de uitwisseling van inlichtingen (en hen mee op te nemen in de aanhef en de ondertekeningsformule) kan de naar Belgisch recht dubbel gemengde aard van het verdrag ook internationaal geformaliseerd worden. Deze werkwijze wordt regelmatig toegepast bij gemengde belastingverdragen die de federale overheid zelfstandig, zonder inspraak of medeondertekening van de gefedereerde entiteiten, afsloot en waarvan de Raad van State a posteriori stelde dat ze een gemengd karakter hadden.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 31 juli 2013, met kenmerk 53.694/1/V, naar aanleiding van het voorontwerp van instemmingsdecreet, volgende opmerking.

De Raad van State merkt op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen (artikel 25 van de voorliggende overeenkomst) algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het dus om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder ‘bevoegde autoriteit’ verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad van State beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale over-

heid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

In een brief van 7 november 2012 gaf de SERV algemeen aan af te zien van verdere advisering over DBV's en TIEA's. Als reden werd aangevoerd dat deze internationale overeenkomsten pas in een laat stadium, met name na de onderhandelingen over de overeenkomst, aan de raad worden voorgelegd, zodat een eventueel SERV-advies nog weinig impact kan hebben. Met dit standpunt is de SERV consequent met de interne lijn om de advisering over internationale verdragen over te laten aan de SARiV.

De Vlaamse Regering meent dat met deze beslissing is voldaan aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

Voor de minister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

De viceminister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
de overeenkomst tussen
de Belgische regering en de Macedonische regering
tot het vermijden van dubbele belasting
inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen
en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting,
ondertekend te Brussel op 6 juli 2010**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen de Belgische regering en de Macedonische regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting, ondertekend te Brussel op 6 juli 2010, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen de Belgische regering en de Macedonische regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting, ondertekend te Brussel op 6 juli 2010, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 22 november 2013.

Voor de minister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

De viceminister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS